

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۰ دسمبر ۲۰۱۲

حمله به کنسولگری حکومت اسلامی در هرات افغانستان!

امروز یکشنبه نوزدهم آذر [قوس] ۱۳۹۱ برابر با نهم دسامبر ۲۰۱۲، تعدادی از افغان های خشمگین و حق طلب به کنسولگری حکومت اسلامی ایران در هرات حمله کردند. معترضان با سنگ و چوب بر کنسولگری ایران هجوم آوردند، اما پولیس به تیراندازی هوایی متوسل شد و معترضان را از اطراف کنسولگری دور کرد. بنا به گزارش خبرگزاری ها، معترضان که از اهالی شهرک اسلام قلعه بودند، می گفتند که از ایران می خواهند «جنازه ۱۳ تن از جوانانی را که در تیراندازی نیروهای ایرانی کشته شده اند» تحویل دهد. این معترضان گفتند که این جوانان حدود سه و نیم ماه پیش برای یافتن کار به ایران رفتند اما از آن زمان تا کنون ناپدید شده اند. آنان گفتند شواهد کافی در دست دارند که این افراد توسط نیروهای ایران کشته شده اند. آنان عکس های از افرادی را که می گویند توسط نیروهای ایرانی کشته شده اند، با خود حمل می کردند. تظاهرکنندگان بعد از مدتی در میان تدابیر شدید امنیتی از نزدیک ساختمان کنسولگری ایران دور شدند و در مقابل ساختمان ولایت هرات تجمع کردند. یکی از معترضان به خبرنگار بی بی سی، گفت: «این ۱۳ نفر از اسلام قلعه رفته بودند. آنان را گرفتند و در پشت حاجی آباد در منطقه تایباد کشتند.» پیش از این نیز خبرهایی در مورد حمله نیروهای آدم کش حکومت اسلامی به افغان هایی که از جهنم جنگ و ترور گرسنگی افغانستان گریخته و وارد ایران شده بودند، منتشر شده است. افکار عمومی ایران و جهان موظف اند که این جنایات حکومت اسلامی را شدیداً محکوم کنند. این فجایع غیرانسانی حکومت اسلامی، همواره علیه افغان های مقیم ایران نیز تکرار می شود. جدا از سی و چهار سال سانسور و اختناق، ترور و سرکوب، زندان و شکنجه و اعدام حکومت اسلامی در جامعه ایران، چندین دهه است که این حکومت جانی، سرکوب و فاشیسم خود را متوجه شهروندان افغان مقیم ایران هم کرده که دهه های طولانی در جامعه ما کار و زندگی کرده و حق طبیعی شان است که از حق شهروندی برخوردار باشند. اما حکومت جهل و جنایت اسلامی، آنان را در شرایط بسیار دشوار و غیرانسانی قرار داده است.

ممنوعیت حضور افغان ها در ۱۷ ولایت از ۳۱ ولایت کشور، ممنوعیت دریافت خدمات بهداشتی، ممنوعیت از حق کار و شغل، ممنوعیت از دریافت گواهی نامه رانندگی، ممنوعیت تحصیل فرزندان خردسال در دبستان ها و دبیرستان ها و حتا ممنوعیت خرید وسائل اولیه معیشت مانند آب و نان و در کنار همه این ها؛ اخراج های دسته جمعی، توهین و تحقیر و ضرب و شتم و زندان و سرکوب و قتل، گوشه هائی از سیاست های وحشیانه و فاشیستی حکومت اسلامی، علیه شهروندان افغان ساکن ایران است.

چند ماه پیش «غلامرضا غلامی» مدیر اتباع و مهاجران استانداری فارس، به بهانه جلوگیری از شیوع بیماری های واگیردار، اعلام نمود که: «نانوائی ها، سوپرمارکت ها و مراکزی که مواد غذایی می فروشند، در صورت عدم رعایت این طرح، پلمپ و جریمه خواهند شد.»

آیا جنایتی بزرگ تر از این هست که فروشگاه های مواد غذایی با امر و نهی مقامات فاشیست حکومتی، حق فروش نیازهای اولیه زندگی به شهروندان افغان بدون مجوز را نداشته باشند؟!

یا این که با همین سیاست های ارتجاعی، به حدود ۳۲ هزار کودک که حاصل ازدواج زنان و یا دختران ایرانی با اتباع «بیگانه» که اغلب از پدران افغان هستند شناسنامه صادر نکنند و این کودکان، از هیچ حقوق و مزایای تحصیلی و رفاهی برخوردار نباشند؟!

هم اکنون در ایران تحت حاکمیت حکومت جنایت کار اسلامی، بیش از ۴ میلیون کودک کار وجود دارد و بخشی از آن ها، به اسارت باندهای تبهکار مافیائی وابسته به ارگان های حکومتی و یا از خارج آن، درآمده اند و به کارهایی چون توزیع مواد مخدر، گدائی، تن فروشی، دزدی و...، وادار شده اند. هم اکنون میلیون ها کارگر ایرانی، تنها با دست مزد ۳۳۰ هزار تومانی زندگی سختی را می گذرانند، در حالی که بنا به اقرار خود سرمدمداران حکومت اسلامی، خط فقر حدود یک میلیون و دویست هزار تومان در ایران است.

حکومت اسلامی ایران، همانند سایر حکومت های فاشیستی، می کوشد به اعمال جنایت کارانه خود شکل اجتماعی بخشیده و دست چماق داران و اوباشان حزب اللهی و بسیجی و پاسدار و غیره را در سرکوب افغان های بی دفاع و غارت و چپاول اموال ناچیز آن ها باز بگذارد. چندی پیش این طرح فاشیستی حکومتی، با یورش وحشیانه اوباشانش در به آتش کشیدن خانه و کاشانه های کارگران مهاجر افغان و کشتن و دستگیری آن ها از یزد به مرحله اجراء درآمد.

حتا ورود شهروندان افغان را به برخی از استان های کشور، ممنوع اعلام کرده اند. استان هائی که به طور کامل برای اقامت شهروندان افغان ممنوع شده اند عبارتند از: آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، اردبیل، زنجان، کردستان، کرمانشاه، ایلام، لرستان، چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، گیلان، مازندران، سیستان و بلوچستان، هرمزگان و همدان.

علاوه بر این، حکومت اسلامی استان هائی را که بخش هائی از آن ها برای اقامت شهروندان افغان ممنوع شده است چنین برشمرده است: اصفهان، بوشهر، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، خوزستان، سمنان، فارس، قزوین، کرمان، گلستان، مرکزی و یزد.

به این ترتیب، برخوردهای فاشیستی و غیرانسانی با شهروندان افغان در ایران، واقعه تازه ای نیست. شهروندانی که مدتی را در زندان های ایران سپری کرده اند، هر کدام تجارب بی پایانی از رنج هائی دارند که بر آن ها در این کشور رفته است. آمار آن هائی که تحقیر می شوند، زیاد اند. حتی کم نیستند کارگرانی که بعد از مدت ها کار،

نتوانسته اند مزد و معاش شان را از کارفرمای ایرانی دریافت کنند. این یک نمونه از رنج هائی است که کارگران افغان در ایران متحمل می شوند.

براساس گزارش ها، افغان های مقیم ایران در هیچ کشور دیگری مانند ایران مورد اهانت و تحقیر قرار نمی گیرند. این در حالی است که آن ها باید بر اساس قوانین جهان شمول بین المللی، باید به عنوان شهروند ایرانی پذیرفته شوند.

هیچ حزب و سازمان و نهاد و حکومتی حق ندارد حق پناهندگان و مهاجران را زیر پا بگذارد و جامعه را علیه آن ها تحریک نماید. حاکمان قداره بند حکومت اسلامی، ابعاد تحقیر و سرکوب افغان های مقیم ایران را به جایی رسانده اند که شاید در هیچ نقطه ای از جهان نمونه آن مشاهده نشده است. عملکردها و سیاست های تبهکارانه ای که فقط و فقط در ایدئولوژی و فرهنگ و سیاست های ارتجاعی حکومت اسلامی دیده می شود.

تاریخ حکومت اسلامی، مملو از جنایات علیه بشریت آزادی خواه، برابری طلب، زنان، دانشجویان، جوانان و کارگران است. تاکنون مردم آزاده و آگاه ایران در مبارزه با جهل و جنایت و سرکوب حکومت اسلامی قربانیان بی شماری داده اند. حمله وحشیانه سران و مقامات و عوامل حکومت اسلامی بر کارگران افغان مقیم ایران به مثابه ضعیف ترین گروه اجتماعی در ایران، بیش از هر بیانی، نشان دهنده ورشستگی آن است. این حمله وحشیانه به انسان هائی است که در طی بیشتر از سه دهه با حقوق ناچیز و شرایط دشوار و با انجام دشوارترین کارها در سازندگی جامعه ایران سهم مهمی ایفاء کرده اند. سران حکومت اسلامی، هر زمانی که با خشم و نفرت وسیع کارگران و توده های ستم دیده در نتیجه فشار و فقر و بی کاری و گرانی در ایران مواجه شده اند، مشکل کارگران و مهاجران افغان را علم کرده اند تا افکار عمومی و ذهن توده های کارگر و شهروندان ایرانی را منحرف سازند. حکومت اسلامی ایران، مانند همه حکومت های استبدادی و ضدکارگری در جهان، تنها بقای خود را در تفرقه اندازی در میان کارگران و توده های مردم می داند و می کوشد آن را در جامعه تشدید و بازتولید نماید. اما حمایت وسیع کارگران، نهادها و احزاب و سازمان های سوسیالیست و آزادی خواه و برابری طلب، تا حدودی این سیاست های تفرقه انداز حکومت اسلامی را نقش بر آب کرده و به شکست کشانده اند. بی تردید همبستگی کارگران بدون توجه به ملیت و جنسیت و رنگ و پوست و زبان و غیره بسیار مهم است تا توازن قواء در مبارزه طبقاتی را به نفع خود متحول سازند.

توجیه و بهانه حکومت اسلامی، در اتخاذ این سیاست های وحشیانه، همان توجیهات و بهانه هائی است که حاکمیت های فاشیستی در کشورهای دیگر جهان در پیش می گیرند تا بحران های اقتصادی و بی کاری و... خود را به حساب مهاجرانی بنویسند که به آنان پناه آورده اند.

هم اکنون نرخ بی کاری در ایران هفتاد و شش میلیونی، به ویژه در میان جوانان بسیار بالاست؛ یعنی در کل چیزی حدود ۸ تا ۱۰ میلیون نفر بی کار است که قطعاً حضور شهروند افغان نمی تواند دلیل آن به شمار آید. آن هم در حالی که کارگران افغان مقیم ایران، به ناچار خطرناک ترین و سخت ترین کارها را با دست مزد ناچیزی انجام می دهند و به معنای واقعی نیروی کار ارزان و خاموش سرمایه داران ایرانی هستند. مهم تر از همه، اصولاً باید آنان از حق شهروندی برخوردار باشند و بخشی از هم طبقه ای های کارگران جامعه ما محسوب می شوند. بر این اساس، هرگونه تعرض سرمایه داران ایرانی و حکومت آن ها به کارگران و پناهندگان افغان مقیم ایران، نباید بی جواب بماند بنابراین، کارگران نباید اجازه دهند هم طبقه ای هایشان قربانی سیاست های فاشیستی حکومت اسلامی

شوند. نباید بگذاریم سرمایه داران و حکومت سرمایه داری اسلامی ایران، آنان را شدیداً استثمار کنند؛ هم سرکوب نمایند و یا در مرزها پناهجویان را بکشند!

در واقع جمهوری اسلامی در شرایط بحرانی کنونی، می کوشد بحران سنگین اقتصادی و بی کاری موجود را که محصول غارت اموال عمومی جامعه و سیاست های خود این حکومت هستند به گردن شهروندان افغان بگذارد تا توجه افکار عمومی جامعه را به سوی دیگری معطوف نمایند و آدرس غلط بدهند.

بی شک، طبقه کارگر ایران و همه نیروهای سوسیالیست، آزادیخواه، برابری طلب و عدالت جو، این سیاست های فاشیستی و انسان ستیزانه حکومت اسلامی را با صدای بلند محکوم می کنند و می کوشند توجه افکار عمومی مردم ایران و جهان را به این جنایات و شرایط فاجعه بار زندگی شهروندان افغان در ایران جلب کنند و به دفاع از حقوق شهروندی آنان برخیزند.

یک شنبه نوزدهم آذر [قوس] ۱۳۹۱ - نهم دسمبر ۲۰۱۲